

Fiskeriet, i alt Fald paa mange Steder af vore Kyster, er meget betydelig aftaget og tilbøielig ødelagt. Jeg tror, at den væsentligste Grund dertil er det overhaandtagende Fiskeri med Dribvaad efter Al. Dribvaadene have ogsaa paa mange Steder ødelagt Fiskeriet af Torst og Rødspætter, der jo ere meget værdifulde Fisk. Jeg tror derfor, at man maa lægge den allerstørste Vægt paa at komme til strenge Fredningsbestemmelser, ikke just for de nuværende Fiskeres Skyld, men for Fiskeriets Skyld, for Samsfundets Skyld, fordi det er en meget betydelig Indtægtskilde, naar det fredes paa fornødig Maade. Som sagt forekommer dette Lovforslag mig ikke tiltrækkelig at tage Hensyn til den nødvendige Fredning, men da i alt Fald den Tilstand, som vil fremkomme efter Lovens Vedtagelse, er bedre end den nuværende, vil jeg være med til at give den min Stemme. Men jeg vilde meget gjerne ønske, at dette Vædringsforslag vedtoges, fordi det dog noget forbedrer de Bestemmelser, der ellers findes i § 9. Helst vilde jeg have havt, at Regjeringens oprindelige Forslag paa dette Punkt var vedtaget uforandret, men naar den ærede Minister er i Stand til at frede et saadant helt lille Farvand, der særlig er stiftet til Udfløkning af Fiskehøngel, antager jeg, at der derved kan opnaas nogen Betryggelse for, at Fiskemængden igjen kan tiltage paa de Steder, hvor den før har været stor, men nu tilbøielig er borte. Jeg skulde ogsaa gjerne have været med til at anbefale som en Fredningsbestemmelse, som en Bestemmelse, der kunde hemme Røvfiskeriet Vædringsforslag under Nr. 11 til § 12; men jeg tillægger forøvrigt ikke Mærkevidden nær saa stor Betydning som Fredningsbestemmelser paa anden Maade gjennem Afspærring af Farvande, og da dette Forslag maaske vil lægge Løven væsentlige Hindringer i veien, er det maaske dog bedst, om det ikke vedtages. — Vædringsforslag til § 42 under Nr. 19 ønsker jeg ikke vedtaget. Tilveiebringelse af Vedtægter sker jo ikke ubeløkkende i Fiskernes Interesse, men i meget væsentlig Grad i Samsfundets Interesse; der er virkelig en stor Samsfundsinteresse forbundet med, at Fiskeriet her i Landet ophjælpes, og den uheldige Tilstand, der nu tilbøielig har ført til en Ødelæggelse, bliver hemmet. Jeg tror ikke, at Kommunerne i det Hele ville være saa villige til at arbejde derpaa, naar de skulde have direkte Udgifter derved, som, naar disse Udgifter afholdes af Staten. Jeg er altsaa ikke i Stand til at stemme for dette Vædringsforslag. De øvrige Vædringsforslag har jeg ikke Noget at bemærke til; jeg skal gjerne

stemme for dem allesammen, idet jeg virkelig tror, at de ville bevirke en Forbedring af Lovforslaget.

Formanden: Jeg meddeler, inden jeg giver den næste Taler Ordet, at jeg nu fra den 2den Landstingsmænd for 9de Kred (Mourier-Peterjen) har modtaget det af den ærede Indenrigsminister nylig berørte, til Regjering og Rigsdag stillede, Andragende fra Eieren af den Frijsenvoldste Lagegaard ved Randers, Proprietær Ostenfeldt, om Forholdene i Gudena og Randersfjord. Jeg nævner dette allerede nu, fordi vi jo ere midt i Sagen, som Andragendet slutter sig til, og Tiden er knap. Det vil blive henlagt i Ræseværelset, hvor saa Enhver, der ønsker at gjøre sig nærmere bekendt dermed, kan læse det. Det er forøvrigt et udførligt Andragende.

Søst: Jeg hører til dem, som i høi Grad paafskjønne det store Arbejde, der er nedlagt i det foreliggende Lovforslag, og som meget vilde beklage, om Forslaget ikke skulde blive til Lov; men paa den anden Side erklærer jeg, at der er flere uheldige Bestemmelser, som jeg finder, at det er det høie Things Sag at se at faae rettede, hvad jo ogsaa bliver forsøgt gjennem de stillede Vædringer. Det er ikke min Hensigt at gjennege de forskjellige Vædringsforslag, men jeg skal kun tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til det, der er stillet under Nr. 11 til § 12. I Modsetning til den sidste ærede Taler tror jeg, at det er en Bestemmelse, som der maa lægges ikke saa liden Vægt paa, det er jo nemlig Bestemmelsen om Mærkevidden. Det er ikke noget Nyt, der her foreslaas, men det er den gamle Lov, der søges igjen bragt til Anvendelse. Lige fra Chr. V's Danske Lov har det været bestemt, at den Mærkevidde, der var gjældende for Limfjorden, ogsaa skulde gjælde udenfor Limfjorden. Jeg har havt Leilighed til at tale med ikke saa Fiskere, som udtrykkelig have erklæret, at de vilde anse det for uheldigt, hvis man ikke holdt sig til denne Mærkevidde. Det blev ogsaa i Chr. V's Danske Lov anset for særdeles vigtigt. Det kan man vistnok se af Bestemmelsen i selve Lovens Artikler, der paalægger Kongens Amtmænd og Fogder at have nøie Indseende med Overholdelsen deraf; der tilføies jo endogsaa, at, hvis de ikke efterkomme denne Forpligtelse, saa skulde de staa Kongen til Ansvar derfor, det viser altsaa, at der blev lagt overordentlig Vægt paa Mærkevidden den Gang. At den har været gjældende siden, fremgaar ogsaa af de